

Sygn. akt V KK 485/21

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **Ł. K.**,
skazanego za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 9 grudnia 2021 r.,
wniosku obrońcy skazanego
o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 13 maja 2021 r., sygn. akt IV Ka (...),
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W.
z dnia 11 grudnia 2020 r., sygn. akt. II K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

**nie uwzględnić wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego
kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 11 grudnia 2020 r., sygn. akt. II K (...), Ł. K. został uznany za winnego czynu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 4 lat pozbawienia wolności (pkt 1), a także za winnego czynu z art. 62 ust. 3 w zw. z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, za który wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 2). Kary jednostkowe zostały połączone i jako karę łączną wymierzono Ł. K. karę 4 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności (pkt 3).

Po rozpoznaniu apelacji obrońców Ł. K. i prokuratora, Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 13 maja 2021 r., sygn. akt IV Ka (...), zmienił zaskarżony wyrok w

ten sposób, że przyjmując do podstawy skazania art. 4 k.k. obniżył kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz karę łączną pozbawienia wolności, wymierzając karę łączną 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 1), a w pozostałym zakresie utrzymał zaskarżony wyrok w mocy (pkt 2).

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony kasacją obrońcy skazanego, w której sformułowano także wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia. Uzasadniając wniosek obrońca wskazał na rangę i charakter podniesionych zarzutów kasacyjnych, prowadzących do wniosku o wysokim prawdopodobieństwie uwzględnienia kasacji, a także powołał się na treść art. 54 k.k. i wypływającą z niego dyrektywę pierwszeństwa wychowania, przed karaniem, sprawców w młodym wieku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

W treści przepisu art. 532 § 1 k.p.k. nie wskazano przesłanek wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku. Jednak w orzecznictwie słusznie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1998 r., II KKN 178/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18). Zasadnie podkreśla się więc, że można wstrzymać wykonanie zaskarżonego kasacją wyroku, jeżeli wyraźnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania na skutek uwzględnienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18). Regułą jest bowiem wykonalność prawomocnego wyroku (art. 9 § 2 k.k.w.), zaś wstrzymanie jego wykonania – wyjątkiem.

Mając na względzie powyższe ogólne reguły rządzące wstrzymaniem wykonania wyroku, po zapoznaniu się z kasacją obrońcy skazanego Ł. K., jak również aktami sprawy, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą

wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji obrońcy skazanego od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w P.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.